

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК ВЕРЕСЕНЬ 2014 РІК

АТО ЗМІНЮЄ ФОРМУ РОБОТИ

Жизнь в оккупированной Макеевке вносит в наши платы свои коррективы. Сентябрь - третий месяц, когда не платят зарплат и пенсий. Запасы у людей заканчиваются. Пенсионеры дружно выстроились в длиннющие очереди на запись и получение продуктовых наборов. Да вот получить их оказалось не так – то просто.

Мы подключились к процессу и постарались заботы немобильных и маломобильных членов клуба взять на себя. Организовали подготовку пакета документов, сами делали ксерокопии и, выстаивали очереди для первичной регистрации. Таким же образом мы получали талончики и потом непосредственно сам продовольственный пакет.

Первая волна такой помощи прошла. Теперь очереди на запись за пенсией.

Посмотрим, как будет дальше. Или власть воспользуется уже наработанной базой, или все начнется вновь. В любом случае, мы готовы быть рядом с людьми и по возможности облегчить режим жизни в новых обстоятельствах.

Война – дело трагическое. Несмотря на то, что наша категория в значительной степени ограничена в географии передвижения и находится в основном дома, беда пришла и в семью одной из наших членов клуба.

Супруг Савон Клавдии Михайловны отправился на свой дачный участок, который находился недалеко от дома, в садоводческом товариществе «Металлург-1». Когда поздно вечером его еще не было дома, Клавдия Михайловна забила тревогу. Нашли тело Сергея Дмитриевича на участке. Погиб от осколочного ранения. Через два участка так же погибла пожилая женщина.

Это горестные картины военного времени. С ранениями различной степени тяжести за весь период военных действий в больницы города обратилось 351 человек. Из них с огнестрельными - 59 человек, от взрывчатки - 138. От ран в больницах скончались 16

человек. На сегодня в больницах города на лечении находится 71 человек. Все они пострадали в результате военных действий.

Каждый день наших активистов и волонтеров наполнен. Мы не впадаем в панику, всегда спокойны, уверены и доброжелательны. Мы чувствуем огромную моральную и материальную поддержку со стороны немецкого БФ EVZ, работников украинского координационного центра программы «Место встречи – диалог», и вдохновленные этим, реально поддерживаем людей. Пока живем мечтой: пусть быстрее закончится эта война, в Макеевку придет мир и понимание.

Руководитель проекта,
«Клуб «Мои года – мое богатство»,

Т. Артамонова, Макеевка.

СПІВЧУТТЯ, МИЛОСЕРДЯ, ДОПОМОГА

Ми живемо в нелегкі часи для України. Та саме зараз, як ніколи ми повинні бути чуйними та уважними один до одного – відгукнутися на будь-яке прохання чи звернення. Третьяков Василь Олександрович – голова нашої організації, саме така людина і, на нашу думку, такі людські якості допомогли йому зберегти у віці майже 90 років наснагу до активного життя. Він ініціював започаткувати марафон по збору коштів для поранених бійців АТО. Разом з учасниками театру спогадів ми створили концертну програму для виступу перед пораненими воїнами Нацгвардії у госпіталях м.Дніпропетровська та госпіталю с.Гвардійське. Ми зібрали гуманітарну допомогу: мед, цукерки, консерви та багато іншого, приготували концертну програму та виступили перед пораненими в госпіталях. Як завжди всі учасники проекту працювали єдиною командою. Гарний каравай, який ми вручили головному лікарю госпіталю та всьому медперсоналу викликав вдячні посмішки на обличчях лікарів. Заходячи в палати та розмовляючи з воїнами, учасники проекту, хоч на кілька хвилин змогли розвіяти смуток хлопців. А виступ учасників театру, який розпочався Гімном України, викликав у них таку хвилю позитиву, що вони обіймали наших старших учасниць, як матерів. Учасниками проекту були власноруч виготовлені листівки, вироби з символікою та вручені бійцям, що їх дуже зворушило.

Дискусійний клуб «Жити пам'ятаючи», м.Дніпропетровськ, Антоненко Олена

ПЕРШИЙ РІК ПРОЙШОВ УСПІШНО – ТАК ТРИМАТИ

*Вижу родные черты,
слышу я голос твой яркий,
город прекрасной мечты,
неповторимый мой Харьков...
Каструбин Б.В.*

Для многих участников проекта «Укрепление социальных связей людей, которые пострадали от нацизма» и, в первую очередь, для бывших жителей блокадного Ленинграда, город Харьков стал второй Родиной. Харьков и нынешний Санкт-Петербург – города-побратимы. Харьков – второй город в СССР после Ленинграда по

числу умерших от голода в годы Великой Отечественной войны. На Пискаревском кладбище, где захоронено более 500 тысяч людей, стараниями Марии Петровны Фетисовой – председателя Харьковского областного общества ветеранов «Жители блокадного Ленинграда» установлена 62-я мемориальная доска памяти погибшим блокадникам от харьковчан. Это наша история и связь между людьми, которые вместе прошли через горе.

По многочисленным просьбам наших подопечных, в сентябре 2014 г. была организована экскурсия «Православные храмы Харьковщины». Так или иначе, дорогами нелёгкой жизни, большинство из нас приходит к вере. И, приходя в храм, мы не только

молимся о здравии ныне живущих, но и вспоминаем тех, кто ушёл. В Харькове много известных святых. Экскурсанты посетили Свято-Покровский мужской училищный монастырь, на территории которого находится старейшее здание города – Покровский собор, известное с 1689 года. С 1721 по 1817 год на территории монастыря находился Харьковский коллегіум – первое образцовое духовно-

светское училище Восточной Украины. Здесь же преподавал выдающийся украинский философ Г.С. Сковорода. В библиотеке монастыря хранились Острожская библия 1581 года и требник Петра Могилы 1646 года.

Участники экскурсии посетили также Успенский собор – храм, в котором молились

все российские самодержцы, начиная с Екатерины Великой. Визитной карточкой собора является 90-метровая Александровская колокольня, сооруженная в честь победы над Наполеоном в Отечественной войне 1812 года.

Крупнейшим храмом города является Свято-Благовещенский кафедральный собор, который вмещает до 4000 человек. В Благовещенском соборе хранятся мощи святителя и чудотворца Патриарха Константинопольского Афанасия Патералия, преподобного архиепископа Белгородского Мелетия, а также репрессированного харьковского архиепископа – священномученика Александра (Петровского). Все перечисленные святые являются неотъемлемой духовной частью и содержанием нашего города и оберегают его в это беспокойное время.

В сентябре аниматоры и психолог проекта осуществили 18 выходов на дом к немобильным и маломобильным участникам целевой группы. В конце месяца состоялось общее собрание, на котором были подведены итоги первого года работы. Большое количество положительных отзывов получили мероприятия, которые проводятся в детском доме семейного типа «Отрадное», когда удаётся организовать тот самый «диалог поколений», без которого нет ни понимания прошлого, ни благоразумного взгляда в будущее.

Первый год на проекте завершился. Он был трудным, насыщенным, плодотворным. Впереди ещё много интересных событий и встреч, и каждый из нас будет другому поддержкой.

Баглаенко И.А. – руководитель, Ельцова О.Е. – психолог,
Набока Г.И. – аниматор, Лысенко Ю.О. – куратор волонтерской
группы проекта «Укрепление социальных связей людей, которые
пострадали от нацизма путём проведения встреч с молодёжью
как для мобильных, так и для немобильных пожилых людей
в г. Харькове»

Сайт: <http://ssa.kharkov.ua>

E-mail: baglaenko_ira@mail.ru

«...НЕМОВ КОВТОК СВІЖОГО ПОВІТРЯ»

23 вересня в приміщенні міського краєзнавчого музею м. Борислава відбулось відкриття виставки «...Немов ковток свіжого повітря». На виставку були запрошені учасники проекту «Соціальний супровід жертв нацизму та члени їх сімей», родичі, друзі, учнівська молодь, представники влади та громадськість міста.

їхні

«Ця виставка є немовби містком, який повертає нас в часи Другої світової війни, в часи лихоліть. Вона проходить в приміщенні, в підвалах якого була катівня НКВС в 1938-39 рр., де було вбито близько 40 людей, серед яких не тільки українці, а й поляки та німці,»- зауважив директор Карітасу о. Петро Підлубний.

Своє слово виголосив і заступник міського голови з гуманітарних питань Сергій Оленич, який зазначив, що сьогодні ми є свідками того, що історія повторюється і на наших очах зміцнюється ще одна тоталітарна система, яку певною мірою можна прирівняти до націонал-соціалізму. Це тоталітарна Росія та «путінський» режим, який несе смерть та понівечені долі.

На виставці були присутні також оstarбайтери з села Волоща, які розповіли присутнім історії свого примусового перебування на роботі в Німеччині. Сумною історією з свого дитинства поділилась і учасниця проекту Мирослава Павлюх з Борислава, яка розповіла, що рідна сестра її матері з двома малолітніми дітьми перебувала в в'язниці НКВС в 1939 році в приміщенні, де на даний час експонується виставка, а звідси її етапували поїздом на Сибір, де по дорозі малолітні діти померли, а енкаведисти безжально, на очах у матері, викинули їх з поїзда, не давши навіть попрощатись.

Ця виставка є дуже важливою, особливо сьогодні, коли на наших очах твориться історія, коли за нашу свободу гинуть тисячі людей. Вона дає змогу ще раз згадати про жахливу трагедію людства та застерегти сьогоднішню молодь від насильницького розв'язання конфліктів, закликаючи до миру та спокою в нашій державі.

**Керівник проекту «Соціальний супровід жертв
нацизму та члени їх сімей»**

Марія Підлубна

МБФ «Карітас-Борислав»

**БУДЬ ЧАСТИНКОЮ
УКРАЇНИ**

Будь частинкою України!

Про українську жінку сказано й написано чимало. Вона надихала поетів, художників і композиторів, була музою, коханою, матір'ю і великою трудівницею, завжди оберігаючи свій український рід. Попри лихоліття українська жінка й до сьогодні береже гідність і творчу силу свого роду.

06-07 вересня 2014 року відбувалися урочистості з нагоди 80-ліття І Українського Жіночого Конгресу Союзу українок України. Їх вітали представники місцевої влади, громадських організацій, духовенство. В організації свята посприяли працівники проекту «Клуб людей похилого віку «Надвечір» БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ». Поважне жіноцтво достойно оцінює внесок нашої організації та дякує за постійну підтримку та вагомий внесок у реалізації такої громадської місії як піднесення статусу людини похилого віку у сучасному суспільстві. Директор Карітасу о.-м.Володимир Чорній був нагороджений подякою за сумлінну працю з утвердження у суспільстві національної ідеї та надання благодійної допомоги Союзу українок. Урочистості продовжилися концертними виступами різних колективів СУ Івано-Франківщини.

Сьогодні ми схилиємо голову перед тими матерями, які у нинішній час втратили те найцінніше, що дав їм Господь – своїх дітей. Хто зрозуміє велич болю матері, дружини, осиротілих дітей, на долю яких випало сповна відчувати жахіття війни. Сьогодні громадськість і церква повинні чи не найбільше підтримувати їх. Допомогати їм і не забувати про своїх героїв, які віддали свої молоді життя за наше майбутнє.

Актуальною тематикою сьогодні є також навчатися допомагати один одному у надзвичайних ситуаціях. Тому Карітас, приймаючи виклик сьогодення, продовжує вже давно започатковану працю по навчанню догляду за важкохворими. В рамках проектів

«Клуб людей похилого віку «Надвечір», «Паліативна допомога в Івано-Франківську» та «Домашня опіка» працівниками Карітасу протягом вересня було проведено два навчальні тренінги для волонтерів, студентів Прикарпатського університету, які під керівництвом п.Олени Белеєвич здійснюватимуть домашній патронаж для мало мобільних та немобільних набувачів клубу «Надвечір». 12 вересня 2014 року координатор паліативної допомоги Іванна Дмитрук ознайомила студентів з основними принципами догляду за важкохворими, звернула увагу на особливості допомоги хворим в залежності від характеру захворювання та стану важкості того чи іншого хворого. Тренер звернула увагу волонтерів на такі важливі чинники догляду , як облаштування кімнати для хворого, правильного харчування, профілактики пролежнів та вторинних захворювань у лежачих хворих. Великий акцент робився на створенні оптимального середовища, де б хворий почував себе задовільно психологічно та зручно фізично.

Тренінг по вимірюванню життєво важливих показників діяльності організму людини, який був проведений 26 вересня 2014 року, мав більш практичний характер. В ході заняття студенти один на одному відпрацьовували навички вимірювання артеріального тиску, пульсу та рівня цукру в крові. Всім було цікаво спробувати самостійно виконати такі процедури, це сприяло утвердженню їхньої готовності допомагати іншим. Під час спілкування з медсестрами студенти почерпнули корисну інформацію про важливість підтримувати стабільність життєдіяльності організму для хворої людини, що сприяє як одужанню, так і профілактиці виникнення ускладнень у хворого.

Дбати один про одного, безкорисно допомагати один одному, психологічно підтримувати - це сьогоднішній девіз кожного громадянина України. Хочеш, щоб у твоїй державі панувало добро, - почни з себе, зроби добру справу!

Дмитрук Олег, Координатор проекту

Організатор програми:
Всеукраїнська благодійна організація
«Турбота про літніх в Україні»
Адреса: 02100, Київ, Бажова, 2, 23
Веб-сайт: www.tlu.org.ua

Програма підтримки Фонду EVZ

Видання здійснюється в рамках програми
«Місце зустрічі – Діалог» за фінансування
Фонду «Пам'ять, відповідальність і
майбутнє» (Німеччина)
Веб-сайт: www.stiftung-evz.de,

<http://www.mestovstrechi.info/ua/>

Виконавець випуску:
ДМВ УСВЖН
Адреса: м. Дніпропетровськ,
вул., Робоча, 65, блок 4.
49008